

Zəlimxan Yaqub
xalq şairi

Hörmətli Nizami müəllim! Sizin “Ədəbiyyat qəzeti”nin 7 mart 2015-ci il nömrəsində dərc olunan “Aldı görək nə dedi?” məqalənizi çox böyük həvəslə və məhəbbətlə oxudum. Bu yazida ulu öndərimiz Heydər Əliyevlə bağlı xalqımız, millətimiz, mənəviyyatımız, mədəniyyətımız, ədəbiyyatımız, dilimiz, ruhumuz, dövlətimiz, dövlətçiliyimiz barədə çox qiymətli fikirlər məni bir də dərindən düşünməyə vadar etdi.

Tarixdə ədəbiyyatı əbədiyyətə doğru aparan böyük şəxsiyyətlər dünən də olub, bu gün də var, sabah da olacaq! Heydər Əliyev kimi!

Sizin böyük şəxsiyyət haqqında gözəl, elmi və ictimai xarakterli yazılar yazmağa halal haqqınız və hüququnuz var. Ona görə ki, onu sevən, duyan, dərk edən, tanıyan, görüşlərdə, səfərlərdə, səhbətlərdə iştirak edən, onun dahiliyini vaxtında anlayan sevimli ziyahlarımızdan biri də siz olmuşsunuz.

Sovet dövründə yaranan ədəbiyyatın və ictimai mühitin öz nüfuzunu itirməsi, mahiyyətcə yeni, keyfiyyətcə təzə bir

Hörmətli alimimiz Nizami Cəfərova

M A K T U B

meyara can atması təbii bir proses idi. Özünə dayaq yeri, ümidi və xilas yeri axtaran mühit özünü ulu öndərimiz Heydər Əliyevin varlığında tapdı. Xalq gördü ki, ulu öndər nə deməkdir, ümummilli lider nə deməkdir, o öz xilasını kimdə və harada tapa bilər, ona görə də Heydər Əliyevi özünə ağsaqqal seçdi. Heydər Əliyevin varlığı xalqa imkan verdi ki, o öz keçmişinə, tarixin dərin qatlarına, böyük həqiqətlərə, müstəqilliyyin imkanı verdiyi bütün sahələrə baş vursun.

“İnsanın (cəmiyyətin) təntənədən uzaq mənəvi problemlərinin təsviri”;

“Xalqın indiyədək yasaq olan, qadağan olunan məsələlərə cəhdinin bərpası”;

“Güclü bir insanla türkçülük məfkurəsinin qabardıraq müdafiə olunması”;

Bu bölgülərin hər birində bir kitablıq matləb var. Bu bölgüləri bir axara yönəltməkçün elə bir düha lazımdı ki, bu məsələlərin önündə çəşmasın, qardaş qırğınını dayandırırsın, daxili çəkişmələrə son qoysun, xarici təzyiqlərə sinə gərsin, beynəlxalq aləmə çıxməq üçün yeni yollar axtarsın, insanları bir-biri ilə barışdırmaq gücünə malik olsun. Dövləti, dövlətçiliyi, müstəqilliyi qorumaq üçün var qüvvəsinə sərf eləsin. Bu mənada bu məsələlər yenidən işiq tutmağınız çox yerindədi və gözəldi.

Hörmətli Nizami müəllim!

Siz bu yazida bir ifadə işlətmisiniz. “Heydər Əliyev dövrü”. Bu ifadə ilə bağlı cild-cild kitablar yazılıb, yazılır və yazılıcaq. Çünkü Heydər Əliyev dövrü deyiləndə həyatın bütün sahələrinə işiq düşür, dünya təzələnir, yeni bir zaman başlayır, xalq özünü daha yaxşı dərk edir, insanlar özünü daha yaxşı tanır, ziyalılarımız heç nədən qorxmadan sərbəst şəkildə öz fəaliyyətini davam elətdirir, dövlətçiliyimiz möhkəmlənir. Fikirlərdə, duyğularda, düşüncələrdə yeni-yeni şaxsalər əmələ golur.

Bu dövrədə ədəbiyyat, ümumən mədəniyyət adamlarına verilən qiyməti gözümün qabağına götürürəm. Süleyman Rəhimov, Süleyman Rüstəm, Rəsul Rza, Tahir Salahov, Qara Qarayev, Fikrət Əmirov, Mirzə İbrahimov kimi böyük ziyalıların Vətənin ən yüksək mükafatlarına layiq görülməsi, “Kitabi-Dədə Qorqud”un, Nizaminin, Nəsiminin, Füzulinin, Vaqifin, Mirzə Fətəli Axundzadənin, Aşiq Ələsgərin, Sabirin, Mirzə Cəlilin, Nəriman Nərimanovun, Üzeyir Hacıbəylinin, Cəfər Cabbarlinin, Cavidin, Səməd Vurğunun, onlardan sonra gələn şair və yazıçıların yubileylərinin təkcə Azərbaycan məkanında yox, həm də keçmiş SSRİ məkanında keçirilməsi Heydər Əliyevin heç vaxt unudulmayan tarixi xidmətləridir.

Hörmətli Nizami müəllim!

Təkcə klassik dövrün, SSRİ dövrünün deyil, həm də müasir dövrün yazıçı və şairlərinə Heydər Əliyevin verdiyi

qiymət çox böyükdür. Adlara fikir verin: Osman Sarıvəlli, Əlağa Vahid, Xəlil Rza, Tofiq Bayram, Yusif Səmədoğlu, Mirvarid Dilbazi, Bəxtiyar Vahabzadə, Məmməd Araz, Qabil, Maqsud İbrahimbəyov, Rüstəm İbrahimbəyov, Fikrət Qoca, Sabir Rüstəmxanlı, Zəlimxan Yaqub, Rəsul Həmzətov, İlyas Süleymanov, Çingiz Aytmatov, Elçin, Anar, Çingiz Abdullayev, Hüseyn Abbaszadə. Bu siyahını istənilən qədər genişləndirmək olar. Bu adlar özəl elə Heydər Əliyev dövrü deməkdir. Elə bir məşhur Azərbaycan ziyalısı təsəvvür eləmirəm ki, o Heydər Əliyevin diqqətindən kənardə qalmış olsun.

Heydər Əliyevdə bəşəri duyğular milli duyğular qədər güclü olduğuna görə iki gözəllik birləşdi, onu sağlığında dahilər cərgəsinə çıxartdı, ölümündən sonra da heykəlləşdi.

Hörmətli Nizami müəllim!

Cox gözəl qeyd edirən ki, “Ümummilli lider çox yaxşı bilirdi ki, öz ədəbiyyatını, tarixini, milli-mənəvi dəyərlərini unudan xalq heç zaman ruhən mütəşəkkil ola, qarşısına çıxan müxtəlif xarakterli problemləri uğurla həll edib dünya sehnəsinə çıxa bilməz. Xalqın ən böyük sərvəti onun milli mənliyi, milli qurumudur ki, o da yalnız tarixdən gəlməklə, dədə-babaların keçdiyi yola yaxşı bilib mənəvi sərvətə çevirməklə qazanılır.”

Yazıçılarımızın qurultayında olan çıxışlarından gətirdiyin örnəklər də çox yerində və gözəldi. O qurultayda mən də iştirak eləmişəm. Onun aydın və təmiz danışığına, iti yaddaşına, kəskin zəkasına, uca boyuna mən də heyran olmuşam.

O çıxışları bütöv yada salıram. Ulu öndərimiz bu çıxışlarda xalqımızın qədimliyindən, böyükliyindən, dilimizin qüdrətindən, ruhumuzun sərhədsizliyindən, böyük ədəbiyyat yaradan dahilərimizdən, olməz əsərlərdən, müstəqilliyimizdən, müstəqilliyyimizin xalqa bəxş elədiyi yeniliklərən danışındı. Heydər Əliyev ədəbiyyat və incəsənat adamları öndə o zamana qədər görünməmiş bir meydan açdı, yaradıcılıq və ictimai fəaliyyət üfüqləri açdı. Milli kommunist olan Heydər Əliyev ədəbiyyata, incəsənatə münasibətə komunistliyindən daha çox milli idi. Bu millilik də hər yerdə onun arzularına, əməllerinə dayaq olurdu.

Hörmətli Nizami müəllim!

“Böyük ömrün dastamı” əsəri mənim Heydər Əliyevə məhəbbətimin ifadəsi kimi dünyaya gəlib. Onun elinin sıgalı saçlarımda, nəfəsinin istisi kürəyimdədir. Neçə ki, ömrüm var, bu məhəbbət mənimlə bir yerdə olacaq.

Sənə ürəkdən təşəkkür edirəm ki, ulu öndərimizlə bağlı təravətlə duyğularını bir də dildə gətirmişəm. “Aldı görək nə dedi?” bizim dastanımızda çox işlənən gözəl ifadədir. Ömrü, günü, taleyi, böyükliyü dillərdə dastan olan bir şəxsiyyət haqqında bu qiymətli yazıya görə sənə ürəkdən “çox sağlam!” - deyirəm.